

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes 0'25 Ptas.
Estranjer un any 6'00 "
Número corrent 5 cents.
No retornam ets originals.

Direcció y Redacció: Arabí 6-pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola.-Borne

Directo: ES MASCLE ROS

SETMANARI BILINGÜE INIMÍCH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

Anuncis a n'es «FOCH Y FUM»

(Per setmanes y amb variació)
Plana entera (prosa o vers). 100 Ptas.
id. mitja 60 "
id. cuarta part 35 "
Versos de 10 retxes. (decima) 2 "
id. 5 id. (quintilla). 1 "
Amb prosa CINCH centims per paraula.

(Tirada: 3500 exemplars)

TEATRO BALEAR

Gran funció per disapeu dia 14 de Septembre amb obsequi a
n'«Es Mascle Ros.»

A les 9 d'es vespre sa posarà amb escena baix sa direcció de Don Francisco Fuster, sa gran paradia de «D. Juan Tenorio» amb 7 actes y amb vers original de Jordi Martí Rosselló (a) Es Mascle Ros, titulada: «TENORIO MALLORQUÍ o hazañas d'en Vergüeta y en Maga-Cantóns.»

Entrada jeneral UN REAL.

Entrada y butaca UNA PESETA.

¡Disapeu tots a n'es BALEAR!

Details per cartells y programes.

Figures de mi proceso

D. Alejo Corbella

Abogado joven, decente, sin ajoquinpas-
cular todavía, conocedor de la martingala ajena, íntimo amigo del multimillonario D. Juan March y Ordinas (a) Verga y defensor del que estas líneas escribe.

Indicóme al hacerse cargo de la defensa de mi causa por injurias, que «El Miramar Embarrancat» escrito a raíz de la venta de la flota Isleña, no comprendía delito de injurias y por lo mismo, pidió en sus conclusiones que se me absolviera libremente, declarando las costas a cargo del querellante D. Juan March.

Así se hizo efectivamente; el Sr. Corbella presentó a la Sala, prueba pericial, documental y testifical haciendo una desagradable mueca, al desestimarle la Sala dos pruebas, pericial y documental, pero activo en el deber, apresuróse a indicar el recurso de casación, en caso de que se me condenara.

Llegó el día de la vista; el Sr. Corbella ante el numeroso público (*foquifumista* según el Señor Massanet) que acudió, hizo un gesto de desagrado pues que seguro estaba que iba a defender a un inocente y no a un culpable como me consideró el Sr. Pascual y pues que mi defensor es hombre ajeno a toda manifestación pública, (su carácter pacífico atestigua mis palabras,) pensó por un momento el que después de haberme defendido se desbordara la turba para aclamarle a él y pitorean a D. Joaquín.

Estuve algo desacertado al no llamar la atención del digno Presidente de la Sala, viendo abusar al Sr. Pascual cebándose sobre mi humilde persona y sacando a relucir *trapos viejos*, asuntos ajenos a la causa que contra mí se celebraba, pero no lo hizo por respeto, sino por considerar que si tachaba al acusador, también el Presidente le tacharía a él al desarrollar su discurso de defensa y como tenía ya confeccionado su plan para desvirtuar las duras e inoportunas frases del acusador, aguardó tranquilo la tarde del día 30 para extenderse en lógicas y mesuradas razones competentes, despreciando el embuste, cuya arma esgrimió por la mañana D. Joaquín Pascual.

Llegado el momento para continuar la vista de la causa, acertadamente ribeteó el principio de su discurso con frases halagüeñas y propias del caso, pero cuando mayor desarrollo tomaba su discurso combatiendo las asquerosas frases que me había dirigido el poco refinado Sr. Pascual, llamóle al orden el Presidente, insistió el Sr. Corbella yendo en pos de contrarristar los injustos cargos que me había formulado por la mañana el abogado acusador, otra llamada al orden, desvirtuó las palabras del Sr. Pascual de

que «fuerá D. Juan March modelo de inocencia,» otra llamada al orden y descompuesto por completo, tuvo que renunciar a su propósito, convencido de que si no se abstenia, lo abstendrían y por cuyo motivo, puede sacarse en resumen, que el Sr. Corbella como defensor, hizo cuanto podía y debía hacer, pero que si en lugar de defenderme el Sr. Corbella, hubiérame defendido otro abogado ajeno a las amistades del Señor March, hubiera hecho mucho más, quizás para alcanzar algo menos.

Otra particularidad del Sr. Corbella, es la desvirtualización de odios, rencores y manifestaciones desagradables, cosa que consiguió al salir de la Audiencia cogido del brazo de su compañero de profesión, lo que el público censuró, pues que el *duo*, ahogó en la multitud un aplauso al Sr. Corbella y libró de una pita al Sr. Pascual.

Para terminar, debo resignarme a lo sucedido hasta hoy, pues que lo previne con anticipación, y para los que como yo viven tranquilos confiando en el destino, pues que el destino manda, si hoy es escabroso y desigual al camino que mi causa pisa, puede que con el recurso de casación interpuesto, ante el Tribunal Supremo mañana se transforme en rica y blanda alfombra de justicia, que frustré las esperanzas de los desentrañados seres que ansian mi destino.

J. M. R.

Es banquete de diumenje

Per causa d'es «Barbó Inquiero,» menjarem s'arro's un poch estovat.

Estava anunciat per les dues y ferem mitj'hora tart per lo qual es numerosos comensals que indignats i buits de panxa mos esperaven, per tota protesta mos dedicaren un nutrit aplauso que durà llarg rato y era tant jeneral, que semblava essé jermá bassó d'es que ma dedicaren dia 30 de Septembre a s'arribada a L'Audiencia.

Ja amb taula, mes de 130 trágons erem es que feyem honor a tots es plats y jo amb mes bona gana que ets altres, ja que era s'únic que dinava de *gorra*. Alegret panxeta!

Es menú va essé molt ben servit y hey haqué menjá emb abundancia, tant es axi, que a n'el Tio Vicent d'es Pont d'Inca li quedaren tayades dins es plat.

Enrevoltats a sa taula y posant micas, hey havia representacions d'Inca, Lluchmajó, Buñola, Santa Eugènia, Puigpuent, Alaró, Binissalem y molts altres que sent no recordá a n'aquest moment.

Begut es jelat, ivaje un jelat! s'infatigable prosaic, poeta y amich *Nofre Gelabert*, lletji unes quartillas cuya còpia acompaña a n'aquesta sencilla reseña porque el lector sa fassa càrec. Duien axi:

«Respetables señors y apreciats amichs; haventme honrat sa comisió organizadora a que los diríss sa paraula, y dedicáss es banquete a n'es festejat, es igual que havermé posat entre espasa y pered y no he pogut mes que duró per

escrit ja que sa meua eloquencia no ma permet una presentació improvisada.

Varem essé uns cuants d'amichs que hens proposarem fer un banquete a n'es nostre amich Jordi, no contant amb sa nostra constància, sino amb sa seu popularitat y sa gran simpatia que te escampada per aquesta illa y per tot ahont haje passat.

Y axi va esser, avuy mos veim reunits aquí, molts que no mos coneixém quisá uns amb sos altres, però si a n'es festejat, a n'aquest tots el coneixém y tots l'apreciam, idó a ell sa deu y no a sa comisió, s'acuditment de tots vostés, pero amb nom d'ella, los participa gran satisfacció y los don un milló de gracies.

Y a vos *Masclle Ros* que tant honradament ocupau sa presidència, acceptau aquest petit homenatge que amb nom de sa comisió y de tota sa concurrencia vos ofereix aquest sempre modest y humiliat amich. Si avuy es pochs pero poderosos inimichs vos han posat injustament una corona d'espinas, noltros amb aquest acte vos posam una corona de flors que son arrancadas de cors leals y cors nobles.

Partiu a lluñana terra, partiu, y si al pensar amb Mallorca recordau que d'ella estau desterrat, podrá estar vostra persona, pero el vostre nom serà inolvidable y respectat com el d'un martir.

Recuhí com a prova aquest acte, y en nom de tots un abràs.

Ses derreres frases varen essé contestades amb una salva d'aplausos.

Tot seguit s'amich Juan Vives (també de sa Comisió Organista) fe ús de sa paraula y ses seues frases *quijotescas* varen essé aclamades p'es públic.

Parla es consumat *foquifumero* Barbó, el qual demostra que prefereix un procés a una gallina rostida, (si la sa menja un altre) acabant es seu discurs amb paraules cordials y etsajerades que jo no hem mereixia.

Amb substitució d'es meu mestre D. Pau Ximelis, vengué un amich d'ell el qual era portador d'es versos *Ximelistas* que a continuació segueixen:

Per honra en Jordi Martí
directo de Foch y Fum
aqui tots, servant bon llum,
avuy heu volgut vení.

Be mareix *Es Masclle Ros*
s'homanatje d'aquest dia,
sa mareix una alegria
s'escriura seu valerós.

Dispensau no haja acudit
donant mostres de valent,
si de cós no estich present
hey está es meu esperit.

Jo, es mestre, he quedat tot sol,
deixem n'he tenguts dos,
un present, *Es Masclle Ros*,
un.... vola.... el Pare Piñol.

¿D'es *Masclle Ros* qu'he de di?
S'ha fet l'amo de sa plassa.
¡M'ha sortit de bona rassa
y es una gloria per mí!

De s'altra, el Pare Piñol,
Bellvè va essé es seu empori,
dedicantli una memori
ja que sa morí tot sol.

Acab per no essé enfadós,
y per no mirá tant prim
com hey va mirá Don Xim
cridant ¡Visca *Es Masclle Ros*!

Pau Ximelis.

Aplausos molts, y amb doble motiu añorarem sa seu ausència per felicitar-lo personalment, estranguentli sa mà mestre que tot lo cuant agafa heu dignifica.

Per aclamació jeneral y per mes que ell allegas essé incompetent amb oratoria, obligarem a s'ex-concejal y actual President de sa Sociedad *Iberia* D. Francisco Quijada, a que diríss sa paraula, el qual sacrifícates, amb sentida peroració demostra s'interés que amb ell havia despertat es meu procés, amb sos uis que mirava es *fallo*, y amb s'entusiasme que assistí a n'es banquete.

(Aplausos a granel.)

S'aixeca es corresponsal de Buñola Miquel Colom, es qui amb forma clara, enèrgica y espontànea, demostra que es peix gros sa menja es petit. (Ovació unànime.)

Per torn ma ya tocà parlá a mi y que havia de di jo essent s'únic convidat que menjá molt y no pagá res? Vatj di que si arriba es desterro aquest no representa altre cosa que una novità volada a n'es Continent, una excursió més per agafar a sa meua història viajera.

Que s'aplaus que ma dedicaren a s'arribada a L'Audiencia, valia mes que sa casa d'es carre de Sant Miquel, que D. Xim Pascual amb sa

seua accusació va estar fet una cafetera, que Don Aleix Corbella va fé mes que no poria però que si hagués estat un altre hagués fet molt mes, que es *fallo* demostra essé una tenda de *precio fijo*, y altres menudències que escús citá porque es pape va cá y s'espai no basta.

Amb resumen: Bon menú, molt d'orde, molta animació, moltes frases halagadores dedicades a sa meua modesta persona y espontànea proposició per representar disseta dia 14 de Septembre, es *Tenorio Mallorquí o hazañas d'en Vergüeta y en Maga-Cantóns* a n'es Teatro Balear, el qual ha estat cedit gratuïtament p'es digne empresari D. Pep Ribas.

Banquetes amistosos com aquest, no s'han celebrat cada dia, cuant per ajeujerà sa penosa y caliosa vida de sa nostra anèmica Roqueta, s'en hauria de celebrar un cada hora.

Desde aquestes columnes, don les gracies a tots es *derrochadores* que avorríen ses quatre pesetes, desitjantlos una bona dijests que seràs de grumet a ses llisses que pescan en José, en Manolo y C. a

Es Masclle Ros.

Escoltaulós a n'aquests dos

D'hont vens tant esblancat?

—Jesús Tomeu! De ca es metje.

—Y que peteixes d'es fetje?

—Ca homo! Segons m'ha dit

que vatj tisich consumit

y no ma curaré may.

—Que no curarás? /Caray!

Curarás, no ta condolis.

es qui beu PALO RESOLIS.

està sá com un grà d'ay.

RESOLIS

D'Inca

Es Barbó Inquiero per no perdrà s'acostúm, ja el tornam temi d'oyente a sa sesió que anit 5 de Setembre celebren nostros Administradors Municipals.

Lletgida, aprovada y firmada s'acta anterió, sa dona conta d'un sin número d'instàncies solicitand permisos per reformas y millors pasant totas ellas a sa comisió respectiva.

Luego nostre Alcalde dona conta de los constants trabais.

Després es Concejal D. Francisco Llabrés proposa serra interpelació a s'Alcalde, aquest la accepta y abandona sa Presidència, pasant a ocuparle es prime Tinent-Alcalde D. Pedro Cortés.

Es lamentable (comensa diguent al S.º Llabrés) que subseyesca lo que està per sort o desgrasia subseint entre noltros.

¿Tendrà notises el S.º Alcalde de certas frases indecoroses y detestables pronunciades per un S.º Concejal en plena reunió dins es Club Central, ses qui deixan desprestigiadas a tots los señors Concejals qui asisteixen a ses sessions? conste que no era jo un de los qui assistíen pero per decoro y com a companeros, ja que ells y nostre Alcalde no han protestat fins a la fecha, es per lo que veng a protestá y pregunt a n'el S.º Batle si de tant nefasto acte tendrà notises.

Aquest amb sa seriedad que lo caracterisa, franch y esportáneo, manifestá que particularment enterad estava de lo subseit; si be desconexia los movils y suplich a n'el S.º Llabrés aplasi per sa sesió pròxima sa discussió de referents; procuraré adquirir datos y quiza estiga present dit S.º Concejal.

Intervenan varios Señors Concejals, cada cual esplica el seu pare y queda acordad como se pide: Cortada tal discussió, torna pasá sa presidència el S.º Payeras y venan aclaracions de los oferiments fets per D. Domingo Alcina y D. Toni Ferrer a sa Corporació Municipal los quals (a n'es pareixa) duan bon rumbo y no ha quentghui altre astinto a tractá, són las onse, se levanta la sesió y es numerosos públics desfilan.

BARBÓ.

NOTA: Quant jo vos deya que sas paraules MARI y la resta ditas p'el ZAR, durian cove, segurísim estava y de lo contrario CONS y MARI o vice-versa serían objecta de varias y continuas llamadas.

LLORENS BELTRÁN.

Telegrama de Santa María

Comarca palmesana presa incomunicada aborto cosa grossa. Setmana qui té dades concrets.

Agencia Comalasemana.

Hieu de masté embalá rés?

Embalant nobles están amb tota facilitat, fent trebay garantisat y amb economia heu fan. Es clients que un sol pich hey van d'ells guarden bona memoria y de bon gust fan historia d'ets embaladós de pés. Si heu de masté embalá res, 18 Carré de Victoria.

EMBALADORES

«Avergonzarse de mi popularidad y del crecido número de ejemplares que se expenden de mi periódico.» No es vergüenza Sr. Massanet, es envidia lo que le da a V. esto, porque los muchos lectores que se han sumado al mio, seguramente se habrán restado del suyo y siendo de oportunidad, permítame que le aplique aquel verso del quinto acto de *D. Juan Tenorio* como cosa mía:

«No os podeis quejar de mi
vosotros a quien maté.
Si buena vida os quité
mejor sepultura os di.»

Cierto que quité la vida a varios semanarios en cuanto el lector fijó la vista en Foch y Fum, pero no menos cierto es también, que les di buena sepultura, porque gracias a su muerte lenta, tuvieron tiempo de liquidar con los correspondientes.

cV. opina que deben desterrarme? ¡Gracias Sr. D. Jerónimo Massanet y Beltrán (a) Manitas! Tranquilo iría al destierro si allí hubiésemos de vernos todos los injuriadores, inmorales, hombres veletas etc. etc., y estoy segurísimo de que V. me acompañaría, pues que desde hace mucho tiempo, y hoy más que nunca, demuestra V. que ansia favores, se humilla al adversario y sonríe al grande, recordando aquello de:

«Quien a buen árbol se arrima
buena sombra le cobija.»

JORGE MARTÍ ROSELLÓ.

Palou y Coll esq. Sant Esperit

—¡Homo de Deu! ¡Quina tripa mes grossa que t'has posada!

—Es que are la m'he atipada gracies a una xaripa.

—Tot ta va amb pòpa.—O amb pipa per cert que m'han convidat a dinà en Xim y en Bernat.

—¿A s'Hotel? —A n'el «Perú» y pots tení per segú que es menja amb comodidad.

ESTELLICONS

SA REVISTA «BALEARES»

Publica aquesta setmana entre otras cosas, ses fotografies de D. Xim Pascual, D. Aleix Corbella, Es Masclé Ros y una de s'aspecta que presenta es pati de L'Audiencia es dia de sa vista de sa causa.

Recomanám a n'es lectors, que comprin dita revista y d'es tres personatges que hey ha retratats, que diguin quin d'es tres fa cara de temímes bons sentiments y quin d'ells te s'aspecta d'essé mes criminal.

De Porreras (Axó ja ve retrasat)

Amb m'niu de ses festes que aquí sa feren en honor a Sant Roch, hey hagut novillada amb bous d'es Continent y aquesta era dirijida per s'affamat «Marinerito.»

Bons bous y bons aficionats y locals toreros distinguts d'entre tots, ells en Cosme Mora quien los despachó con maestría.

Es públic que era molt numeros, quedà satisfet de sa faena d'es nostros fenomenos tauromacos.

Un lector assiduo.

Es sastre paga p'és tixadó (D'Artá)

Així n'hi ha pres amb un ignocent d'es dos escrits dedicats a sa «Corralera» que ha pagats es plats romputs.

Sa «Corralera» havent sabut de que es Foch y Fum la tornava saluda, sa sanch li inflà les venes y va agafa com a víctima, es fiy d'es «Llebret» entrant com una fiera a dins Can Perico y li donà una manta y rapides que merexerà no retretilà a n'és Foch y Fum, sino un correctiu amb una verga de bou.

Si aquesta famella no fos tant barruda, no fos es contrabando tant clà y no posás discusions a cases de famili, no mos hauríam ocupat d'ella, y li feim present que no ha d'envestant a un homon inutil sino es mateix autó, que es dia menos pensat la retratará al oli y si s'afúa a ell, està esposada que no perdi s'humó que té y a dins sa seua lluriguera no hey entrerà altre cuinet y a n'és corral cap Llebret.

Ja que d'aquest asunto parlám, no seria mal de que s'Autoridad s'hien ocupás y al menos no s'enseñaría s'inmoralidad a ses atlotas joves que habitan per allà.

Un ca de Bou.

Fochs artificials d'Establiments

En Franzech Llabrés, concejal de s'Ajuntament d'Establiments, y a n'aquí ets atlotas han betiat en so nom de s'Aleman, sembla es dies de sessió una rodella de fochs artificials. Apenas sa sessió comensa, pren sa paraula y li desplega amb una serie de desbarats que es sa riaya de tot-hom. Vol qu'és papés quedin vuit dies demunt

sa taula, llevó seguit los s'en vol d'us a caseua per estodiarellos, encara que n'oltrós creim qu'és per cuant fassa feines majós torcàrs es... nas.)

Demana, vol no vol, crida, etsijéx, amenaça, en fin una serie de desbarats. Es mateixos amichs seues ja heu divan qu'es dia que l'esquettaren, esquettaren figura y... d'as, o (de ase diriam n'oltrós.) Era de sa Comisió de sa festa desde S. Jaume y com es contas no li retan per haverse allargat mes qu'es llençol ha mostrat es peus. Demanà indulgència a n'en Felip es seu contrari, perque fes de no vorey y es contas pesaven de contrabando, y... a bon gat comanà es formatje. En Felip que a les 12 d'és dia sent mosques el pren p'és seu conta y el deixà mes atupaf qu'un Cristo y pogueran notá es que veran sorti s'aleman que duya es calsòns bañats, pero no seberan de què.

Cumplint ses obligacions,
Chesch tu sempre ta proposas
sempre dius que tens malons....
y tanlols tens carabas.

Telegrama Catalinero

Jugant marilla Cas Puput mistos incendiari creman as basto as d'oro protestas Roca. Setmana qui vé datos.

Agencia Masclé Moreno.

De Binisalem

Tan dignament alabats per el Sr. Torrens y tan bé ha quedat en n'oltrós «cobre» de sa festa de Sant Agustí publicats en es setmanari «Xerim» del qual es correspol d'is sefio, que no mos queda altre obligació p'és seu gran interès amb n'oltrós que agrahir y convidar-lo per sa proxima festa que ferem a n'és Centro d'és poble.

Un interessat.

Ses mil y una donas s'és carre de Sant Miquel

Aquest titol hauria de dí «mil y un homos,» pero com que d'hom no hen tenen mes que es ceros, mos resulta sa cantidad 000.

ES LLORO AMERICÀ

Una distinguida señoleta bien y que per cert a caseua son molts de mils, tenia relacions amb un Zuis y cansada d'él, s'ha enamorada d'un portorriqueno. (Deu fassa que no li resulti Siviliano ja que amb tal cas domés valdrà catorse reals.)

Era un demati de sol calent, quant s'encamína a ca sa seu neboda un matrimonio de molt de pés (220 kilos sense lleva sa tara) y cansats de suá, arribaren, pero com que ella no poria puja s'escala dat a sa proa y popa, que manetja, però que no dàs fondo, es marit li empengué a n'és mapa-mundi y a forsa de sempentes, y suá la goia gorda, lograren arribá a n'és pis.

—Es cap derri! (Exclamá la señora Pixedis fent un alé mes llarg que una llençona casolana.)

—M'has fet suá! (Respongué el seño Tofolet estufant ets oronells.)

(Continuará.)

De Santa Catalina

A sa Plasa de Navegació un monumental Kiosko que está plantat fent nosa hasta a n'és forastés que no hey habitant; es propiedat de un tal Nom de Deu y segons tenim enténs, te autorisasió de persona de m'ando y es guardia municipal de punt li té un respecta tant gran a n'en Nom de Deu, que li fa mes asunto quedà barayat amb aquell kioskero que en so mateix retiò.

Don Justo com es que consent que a dedins d'aquella barracota hi tanquin es peix que sobra per treurelo al sen demà y posarló a sa nova venta? ¡Don Justo! aquell milloné de moscas, moscas rata, cucarachas, y una pudo que fa caure d'espatlars a calsevol cristia, adamés que no han d'haveri compadres ni comrades ni voté de consenti que a n'oltrós mos tornin d'ires per no torná a escriura, sino llevó fora pitjó y sa lletra mes crúa y grosa.

Sa fulana que comanda es Kiosko te velas esteses en gran perímetre y amarra cordas a n'ets àbres per tení mes comodidad y mes sombra, y si un d'aquells altres venedós prova de dí piu, totdina surt en Nom de Deu y.... ja els tenim a n'és demés venedós arrufats just xotets de cordevata.

Nó Señor Solá, nó, fuera guapezas.

K. K. tua.

Superiosissim

—¿No veus que es garróns enseñies?

—Perico! ¿Jo que hey puch fē?

—Que per aná p'és carre

no et vuy veure amb esperdeñes.

—Ridicul! ¡Es peus t'espeñes!

—Peró y sa comodidad?

—Beleta.... hem tens ja empitat!

N'Estarellas ja la dóna.

Ven ses sebates de lóna

que son de gran resultat.

De sa Pobla

Conversa agafada al vol.

—Es ben cert que na Catalina y sa mare es tán a ses ordés de l'amo'n Juan ex-forné y un mestre amb ses lletres que te havé fracsat.

—Es que na Catalina te una enjina a sa pun-

ta de sa llençola y la cosa va tant endiablada, que no hen treurán cap ni trellat.

—L'amo'n Juan te bona bosa.

—Es que si sa seva Lluisa sabés lo que li passa, no li faria pus peix escabetxat.

Parlen es lloros d'Espirals

Suplicam a n'es lectós d'aquest estellicó mos dispensin si empleam per contestá a n'el seño Manegueta un procediment algo immoral pues ja no sa tracta de contestá a una persona sinó a un quadrúpede que pareix intenta omplir-se sa panxa de troncos de col.

Diu en Manegueta si recorda eucalú que alabás en res es lloros per lo que li direm que per alabans no te prou inteligençia si be podem justificá que o seria per temó de injuriarmos o perque no hey ha mes sere que no s'atravi a di mal de n'oltrós.

Estrenà que esent tan gigant com vol suposá ta firmis Manegueta donant a entendre que es teu nom es per enfoniar es bras després d'havé tirada sa pedra, seria milló ja que ta pintes tan valent deixases anà ses polémicas verbals y cara alta sense mánegas indicases amb-e quin de sa companyia (pots trià) et daries amb animo de entrevistaré per dirlí en sanch freda y deixant sa forsa brutal, tot cuant tenguis dins es gavatx, si no cumplieixes com deus mos vorem obligats a llevarte a sa careta ja que tenim molt interès en demonstrá que s'honra d'es lloros está ben acreditada y que sa teva tal vegada la tens dificultosa.

May mes t'atrevesas a parlá de s'honra y comportament d'es lloros si no vol que en pùblic y sense escrupol hagüem de da cuatres d'oltrós demunt sa teva poca y corrumpida.

Per mes que ets jigant finjir no mos hem acovardat que en David era petit y va vensa en Goliat.

Es lloros.

5. Nicolás esq. Pelayres

—Casét que ja fas mal d'uis tant de temps de festetja!

—El saps tot que va de cá!

—Ca homo! Axó son embuis; si un capitalé recuís, sensill, aviat tendrás dóna ja que amb sos preus bé hey con-

—La Cartuja» ¿Que hey anam? Veurás tu un escudellam d'aquell de primera bona.

Festes de Buñola

Programa imaginari:
Día 20.—Revetlla, com ca d'any sa pretendrà que un bàngantell amb sos uis tapats posi una seba com es cap dins un embutet de fè butifarróns.

Día 21.—De tot, bo y molt. Música dirijida p'en Serra. Vellanes y vellaneras. Un floc de galletas que li diuen refresh. Y a dinà s'ha dit. Corregudes. Consert (el QUI NO'N COMPRA NO'N MENJA en sol d'us molt). Ball y finalment fluchs, vuy d'focs, que mos amollara en Parró.

Día 22, diumenge.—Molta jent y idem. Han de d'us un bou y un important personatge mos ha promés que tenia 10 duros per posarli a n'és front d'en duro en duro y serán d'us curro que els hi llevi, pero conste que mos ha dit que'ls aficará amb un grampó de mitj pam. En Canals, aquest cafeté guapo y simpatic y que per axó te molts de parroquians també durá un bou de Sa Comuna; com que n'oltrós no sabiem que a sa Comuna hey hagués d'aquestes fieras mos enterarem bé de s'asunto y ha resultat esé un BOU DE PI, es di un piña cope.

Mec, Bordoy y C. Radiograma (Urgente) Pedro A. Peña

Agencia Buscaroni le guarda albara uncirle a carro estiercol propio para cuerpo feo y gordo.

Agencia Andando.

D'es carré de Velazquez

Seria de primera necesidad que aquesta cuadrilla de criticadoras que tot lo dia fan cantonet y portafet per critica es vahinats, sa cuidasen un poc mes de caseua ja que bona falta les fá. Si segueixen, publicarem noms y llinatges.

Viu es costat de «Can Consey»

Es pintó «Bartomeu Gay» no escaliva ningú may, fa insuperable trebay y si no heu creis feis s'ensay y hem daréu rahó. ¡Caray!

NOTA: Per eccés d'original deixam de publicar es couplet. Anirà la setmana qui ve.

Tipo-Lit. Vda. G. Ordinas-S. Miguel, 114 y 120